

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatos ug Unom

Pagpadayag sa Paghukom: Gikan sa 9/11 ngadto sa Balaod sa Domingo – Usa ka Propetikong Pagsusi

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang mapangusisang paghukom sa mga buhi nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, ug ang ehekutibong paghukom magsugod sa hapit nang moabot nga balaod sa Domingo. Kining duha ka mga yugto sa paghukom nagrepresentar sa buluhaton sa mensahero nga nagaandam sa dalan alang sa ikatulong Mensahero sa Pakigsaad, ug sa ikatulong Elias, nga mao ang pagtapos sa mensahero ni Elias nga nagsugod sa kasaysayan sa mga Millerite.

Diha kang Cristo natuman ang Mensahero sa Pakigsaad; kaduha Niyang hinloan ang literal nga yutan-ong templo, nga maoy hulagway sa Iyang lawas ug sa Iyang espirituwal nga templo. Ang Iyang literal nga yutan-ong templo nagsugod ingon nga templo sa Tabernakulo didto sa kamingawan, unya ang templo ni Solomon, unya ang templo nga gitukod pag-usab human sa kapitoan ka tuig nga pagkabihag sa Babilonia, ug mao gihapon kadtong maong templo human sa kap-atan ug unom ka tuig nga proyekto sa pag-ayo nga gipahigayon ni Herodes.

Ang pisikal nga presensya sa Dios nagpanalangin sa templo nga Tabernakulo ug sa templo ni Solomon, apan dili sa templo nga gitukod pag-usab human sa pagkabihag; hinoon, kadtong giusab nga templo gipanalanginan pinaagi sa pisikal nga presensya ni Cristo. Sa kasaysayan sa templo nga giusab ni Herodes, si Cristo kaduha naghinlo sa templo sa katumanan sa Malakias kapitulo tres. Sa unang paghinlo, giila ni Cristo ang templo ingon nga balay sa Iyang Amahan, apan sa ulahing paghinlo sa templo giila kini ni Cristo ingon nga balay sa mga Judio.

Sa kasaysayan sa mga Millerite, si Cristo nagtukod ug usa ka espirituhanong templo sulod sa kap-atan ug unom ka tuig sukad sa 1798 hangtod sa 1844. Niadtong Oktubre 22, 1844, sa katumanan sa Malakias kapitulo tres, kalit Siyang miabot sa Iyang templo, sa ingon naghinlo sa mga buangbuang nga mga ulay. Dayon miabot Siya ingon nga ikatulong manulonda aron tumanon ang ikaduhang ug katapusang paghinlo, apan maingon sa sinugdanan sa karaang Israel, ang modernong Israel nakulangan sa gikinahanglang pagtuo aron mahuman ang buluhaton.

Niadtong Septiyembre 11, 2001, si Cristo mibalik aron tumanon ang ikaduhang paghinlo sa templo nga matuman sa dihang ang mga buangbuang nga ulay pagahinloan sa haduol nang moabot nga balaod sa Domingo, sa dihang sila mahigmata ngadto sa kamatuoran nga wala nila masabti ang pagdugang sa kahibalo nga gibuksan kaniadtong 1989. Kana nga pagdugang sa kahibalo nagrepresentar sa mensahe sa ulahing ulan, nga mao ang mensahe sa Tunga-tungang Singgit kon ibutang kini sa konteksto sa sambingay sa napulo ka mga ulay. Ang mensahe sa kataposang unom ka mga bersikulo sa Daniel onse nga gibuksan sa panahon sa katapusan niadtong 1989, girepresentahan diha sa bersikulo kwarenta’y kuwatro nianang mga bersikulo ingong “mga balita

gikan sa sidlakan ug gikan sa amihanan.”

Ang mensahe sa ulahing ulan mao ang mensahe sa Tinguha sa Tunga sa Gabi-i, ug kini mao ang mensahe sa sidlakan ug sa amihanan. Ang sidlakan ug ang amihanan nagrepresentar sa Islam ug sa kapapahan matag usa, ug isip usa ka mensahe sila nagrepresentar sa mensahe nga gilimod pinaagi sa peke nga porma sa Laodicean nga Adventismo tali sa Septiyembre 11, 2001 ug sa umaabot na nga balaod sa Dominggo. Ang Septiyembre 11, 2001, nagrepresentar sa Islam (ang sidlakan), ug ang balaod sa Dominggo nagrepresentar sa marka sa mapintas nga mananap (ang amihanan).

Ang naghimalatyonan nga higdaanan alang sa Laodiceanong Adventismo girepresentahan taliwala niadtong duha ka mga waymark, ingon sa gihulagway pinaagi sa kamatayon sa masupilon nga manalagna taliwala sa asno ug sa leon. Ang naghimalatyonan nga higdaanan alang niadtong modawat sa marka sa mananap girepresentahan sa “mga balita gikan sa sidlakan ug sa amihanan” nga makapasuko sa gahum sa kapapahan ug magpasugod sa katapusang paglutos sa katawhan sa Dios. Kana nga mensahe magsugod sa haduol nang umaabot nga balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika, nga mao ang dapit ug usab ang panahon diin ang Islam sa ikatulong Kaalaotan sa kalit moatake. Kana nga wala damha nga pag-atake mopahinabo sa nasudnong kalaglagan, ug makapasuko sa mga nasod, sa ingon naghatag sa pang-ekonomiya ug pangpolitika nga kusog nga makapadasig sa paghiusa sa tanang mga nasod batok sa Islam, ubos sa pagdumala sa tulo-ka-bahin nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga manalagna.

Sa kasaysayan nga girepresentahan sa ikatulong Elias, ang mensahe nga nag-ila sa ikatulong Kaalaotan nagpahibalo sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga manalagna nga ang Islam mao ang himan sa paghukom nga gigamit sa Dios sa pagsilot sa mga tawo tungod sa pagsimba sa papal nga timaan sa awtoridad. Maingon sa tulo ka Roma, sa tulo ka Babilonia, sa tulo ka Elias, ug sa tulo ka mga mensahero nga nagaandam sa dalan, ang ikatulong Kaalaotan natukod pinaagi sa tulo ka pilo nga pag-aplikar sa tulo ka mga Kaalaotan.

Ug nakita ko ug nadungog ang usa ka manulonda nga naglupad diha sa taliwala sa langit, nga nagaingon sa makusog nga tingog: Alaot, alaot, alaot ang mga nagpuyo sa yuta tungod sa ubang mga tingog sa trumpeta sa tulo ka mga manulonda, nga wala pa motingog! Pinadayag 8:13.

Sa halalum nga paagi gisuportahan ni Sister White ang basahon ni Smith, *Daniel and Revelation*, nga nagpakita nga ang matag Seventh-day Adventist kinahanglan adunay maong basahon, bisan tuod wala niya kini ipahayag sa ingon ka direkta sama sa akong gisulat karon, apan anaa kana nga kamatuoran sa iyang pag-endorso.

“Ang Ginoo nagtawag alang sa mga mamumuo sa pagsulod sa buluhaton sa pagbaligya sa mga basahon aron ang mga libro nga naglangkob sa kahayag sa kamatuoran alang niining panahona mapakaylap. Ang mga tawo sa kalibotan kinahanglan mahibalo nga ang mga timailhan sa mga panahon nagakatuman na. Dad-a ngadto kanila ang mga libro nga makapadan-ag kanila. Ang Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, ug The Desire of Ages kinahanglan na karon nga madangat ngadto sa kalibotan. Ang halangdong pagtulon-an nga anaa sa Daniel and Revelation giusisa uban sa dakong kaikag sa daghan sa Australia. Kini nga

libro nahimong paagi sa pagdala sa daghang bililhong mga kalag ngadto sa kahibalo sa kamatuoran. Ang tanan nga mahimo buhaton kinahanglan buhaton aron mapakaylap ang Thoughts on Daniel and the Revelation. Wala ako mahibalo ug laing libro nga makapuli niini. Kini mao ang tabang nga kamot sa Dios.”

“Ang mga dugay na diha sa kamatuoran nangatulog. Kinahanglan sila nga balaanonon pinaagi sa Balaang Espiritu. Ang mensahe sa ikatulong manulonda kinahanglan imantala uban sa makusog nga tingog. Daku kaayong mga isyu ania sa atong atubangan. Wala kitay panahon nga usik-usikon. Itugot unta sa Dios nga dili kita motugot nga ang gagmayng mga butang maoy makapalandong sa kahayag nga kinahanglan ikahatag ngadto sa kalibotan.” Manuscript Releases, volume 21, 444.

Ang basahon, nga gisalikway usab niadtong misalikway sa Millerite nga panglantaw bahin sa “ang adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel, giila ingon nga “ang kamot sa pagtabang sa Dios.” Kon ang katawhan sa Dios gihatagan sa tulubagon sa pag-apod-apod sa mga basahon nga gihisgutan sa miaging kinutlo, nagpasabot kini nga ang katawhan sa Dios kinahanglan usab nga manag-iya sa maong basahon. Ang basahon mao ang sentro sa pag-atake niadtong nagpalambo sa “bag-ong” panglantaw bahin sa “ang adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel, kay mao kini ang basahon nga ilang gitinguhang usbon pag-usab ug kuhaon ang husto nga panglantaw bahin sa “ang adlaw-adlaw.”

Sa dihang si Sister White nagtumong sa duha ka pangunang mga pangulo sa pagrebelde batok sa “adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel, sa kanunay iyang gipunting nga sila (Prescott ug Daniells) walay abilidad sa “pagpamalandong gikan sa hinungdan ngadto sa sangpotanan.” Ang mga makasaysayanong rebisyonista sa mga Laodiceanong Adventista daw adunay mao gihapong suliran.

Ang mga nangulong mga tawo, nga sa tibuok kasaysayan sa rebelyon sukad sa 1888 ug padayon, sa usa ka punto sa ilang personal nga kasinatian, midawat sa bakak nga pagtulon-an bahin sa “ang adlaw-adlaw.” Ang ilang rebelyon mao ang “epekto,” ug ang sayop nga pagsabot sa “ang adlaw-adlaw,” mao ang “hinungdan.” Ang mga rebisyunistang Laodicean nga mga Adventista nagmando sa mga walay kahibalo sa pagtuo nga kadtong maong mga makasaysayanong rebelde sa kasaysayan sa Advent, sa pagkatinuod, wala diay sa rebelyon, bisan pa nga ang ilang giusab nga pagpamatuod wala gayud gipaluyohan sa pagpamatuod sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna. Tungod kay wala nila pagaisipon ang “epekto” ingon nga rebelyon, ilang ginapasira ang posibilidad sa pagpangita sa “hinungdan.”

Sama sa langgam nga naglatagaw, sama sa sayaw nga nagalupad, mao man ang tunglo nga walay hinungdan dili moabot. Proverbs 22:6.

Ang mga katawhan sa Dios kinahanglan makaila sa pagsukol, ug sa diha nga ilang maila kini, kinahanglan nilang pangitaon ang hinungdan. Unya kinahanglan nilang ayohon ang maong hinungdan. Sa mosunod nga pahayag, si Sister White nagkomento bahin sa sugilanon ni Achan.

“Gipakita kanako nga dinhi gihulagway sa Dios kon unsaon Niya pagtan-aw sa sala taliwala niadtong nag-angkon nga sila mao ang Iyang katawohang matinumanon sa Iyang mga sugo.

Kadtong Iyang gihatagan ug pinasahi nga dungog pinaagi sa pagsaksi sa kahibulongang mga pagpadayag sa Iyang gahum, maingon sa karaang Israel, ug nga bisan pa niana mangahas sa pagsalikway sa Iyang hayag nga mga sugo, mahimong mga sakop sa Iyang kapungot. Buot Niyang itudlo sa Iyang katawhan nga ang pagkamasinupakon ug sala hilabihan ka makapasuko Kaniya ug dili angay pakagaanon ang pagtagad. Gipakita Niya kanato nga kon ang Iyang katawhan hikaplagaan nga anaa sa sala, kinahanglan dayon silang mohimo ug malig-on nga mga lakang aron papahawaon kana nga sala gikan kanila, aron ang Iyang pagdumot dili mopabilin sa ibabaw nilang tanan. Apan kon ang mga sala sa katawhan pasagdan lamang niadtong anaa sa mga responsableng katungdanan, ang Iyang pagdumot anha kanila, ug ang katawhan sa Dios, ingon nga usa ka lawas, paga-isipon nga may tulubagon alang nianang mga sala. Sa Iyang pagpakiglabot sa Iyang katawhan kaniadto, gipakita sa Ginoo ang panginahanglan sa paghinlo sa iglesia gikan sa mga sayop. Ang usa ka makasasala makahimo sa pagkatag ug kangitngit nga makapugong sa kahayag sa Dios gikan sa tibook nga katilingban. Sa dihang mahibalo ang katawhan nga ang kangitngit nagapahiluna sa ibabaw nila, ug dili nila mahibaloan ang hinungdan, kinahanglan mangita sila sa Dios sa mainiton gayud, uban sa dakong pagpaubos ug pagpaubos sa kaugalingon, hangtud nga ang mga sayop nga nagapasubo sa Iyang Espiritu masusi ug papahawaon.”

“Ang pagpihig batok kanamo nga mitungha tungod kay atong gibadlong ang mga kasaypanan nga gipakita sa Dios kanako nga anaa, ug ang singgit nga gipataas mahitungod sa kapintas ug kabangis, dili matarong. Ang Dios nagsugo kanamo sa pagsulti, ug dili kami magahilom. Kon ang mga kasaypanan dayag taliwala sa Iyang katawohan, ug kon ang mga alagad sa Dios magpadayon nga walay pagtagad kanila, sa pagkatinuod ilang gisuportahan ug gipakamatarong ang makasasala, ug managsama silang sad-an ug sa walay pagduha-duha makadawat sa kasuko sa Dios; kay pagahimoon silang manubag alang sa mga sala sa sad-an. Diha sa panan-awon ako gitumong ngadto sa daghang mga kahimtang diin ang kasuko sa Dios nahatag tungod sa pagpasagad sa bahin sa Iyang mga alagad sa pag-atubang sa mga kasaypanan ug mga sala nga anaa taliwala kanila. Kadtong nangatarongan niining mga kasaypanan giisip sa katawohan nga mahigugmaon kaayo ug maanindot ang kinaadman sa kinaiya, tungod lamang kay ilang gilikayan ang pagtuman sa usa ka tin-aw nga katungdanan sumala sa Kasulatan. Ang buluhaton dili uyon sa ilang mga pagbati; busa ilang gilikayan kini.” Testimonies, bolyum 3, 265.

Ang mga kasaysayan sa mga lider nga miasi sa Adventismo nagpamatuod sa kamatuoran nga ang usa sa mga lakang nga halos sa kanunay makita sa ilang pag-alsa mao nga sa usa ka bahin sa ilang personal nga kasinatian ilang gidawat ang bakak nga panglantaw sa “ang adlaw-adlaw.” Bisin pa niana, ang basahon ni Smith, bisin dili dinasig ug adunay pipila ka mga suliran sa doktrina, naghatag gihapon ug maayong kinatibuk-ang pagtan-aw sa pagsabot sa mga pioneer mahitungod sa Pinadayag kapitulo 8 ug 9, diin atong makita ang profetikanhong kasaysayan sa unang unom ka mga trumpeta nga gipahimutang. Murefer kita sa komentaryo ni Smith gikan sa iyang basahon, Daniel and Revelation, samtang magsugod kita sa pagtagad sa triple nga aplikasyon sa tulo ka mga Kaalautan.

Gipahibalo kanato ni Sister White nga si William Miller gihatagan ug dakong kahayag bahin sa libro sa Pinadayag, apan ang iyang pagsabot sa kapitulo trese, ug sa kapitulo disesais hangtod

disiotso, sayop, kay atua siya sa sayop nga kahintang sa kasaysayan aron makita nga adunay tulo, ug dili duha, ka naglaglag nga mga gahum. Ang iyang dakong kahayag diha sa kapitulo dos hangtod nuwebe sa Pinadayag.

“Ang mga magwawali ug ang mga tawo nagtan-aw sa basahon sa Pinadayag ingon nga misteryoso ug dili kaayo mahinungdanon kay sa ubang mga bahin sa Balaang Kasulatan. Apan nakita ko nga kini nga basahon mao gayud ang usa ka pinadayag nga gihatag alang sa pinasahi nga kaayohan niadtong mga mabuhi sa kataposang mga adlaw, aron sa paggiya kanila sa pag-ila sa ilang tinuod nga kahintang ug sa ilang katungdanan. Ang Dios maoy nagtultol sa hunahuna ni William Miller ngadto sa mga tagna ug mihatag kaniya ug dakong kahayag bahin sa basahon sa Pinadayag.” *Early Writings*, 231.

Gipahayag ni Miller ang iyang pagsabot sa mga iglesia, sa mga selyo, sa mga trumpeta, ug sa mga panaksan ingon sa mosunod.

“Ang pito ka mga iglesia sa Asia maoy usa ka kasaysayan sa iglesia ni Cristo diha sa iyang pito ka mga porma, sa tanan niyang mga likoliko ug mga pagtuyok, sa tanan niyang kauswagan ug kalisdanan, sukad sa mga adlaw sa mga apostoles hangtod sa katapusan sa kalibotan. Ang pito ka mga selyo maoy usa ka kasaysayan sa mga lihok sa mga gahum ug mga hari sa yuta batok sa iglesia, ug sa pagpanalipod sa Dios sa iyang katawhan sulod sa mao rang panahon. Ang pito ka mga trumpeta maoy usa ka kasaysayan sa pito ka talagsaon ug mabug-at nga mga paghukom nga gipadala ibabaw sa yuta, o sa gingharian sa Roma. Ug ang pito ka mga panaksan maoy ang pito ka ulahing mga hampak nga gipadala ibabaw sa Papal nga Roma. Sinagolan kini sa daghang uban pang mga hitabo, hinabol nga daw mga sapa nga mosulod sa usa ka suba, ug nagapuno sa halangdong suba sa panagna, hangtod nga ang tanan matapos ug modangat kita sa dagat sa walay katapusan.”

“Kini, alang kanako, mao ang laraw sa tagna ni Juan diha sa basahon sa Pinadayag. Ug ang tawo nga buot makasabut niining basahona, kinahanglan adunay hingpit nga kahibalo sa ubang mga bahin sa pulong sa Dios. Ang mga hulagway ug mga metapora nga gigamit niini nga tagna, dili tanan gipasabot sa maong basahon mismo, kondili kinahanglan pangitaon diha sa ubang mga manalagna, ug ipasabot diha sa ubang mga pahayag sa Kasulatan. Busa dayag nga gituyo sa Dios ang pagtuon sa kinatibuk-an, bisan aron makabaton ug tin-aw nga kahibalo sa bisan unsang bahin.” *William Miller, Miller’s Lectures*, volume 2, lecture 12, 178.

Maingon nga ang ikatulong mensahero, nga nag-andam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad, nagrepresentar sa sulodnong kasaysayan sa paghukom sa iglesia, sa kasukwahi sa ikatulong Elias, nga nagrepresentar sa usa ka gawasnong kasaysayan diha sa paghukom sa modernong Babilonia, ang sinugdanang pagsabot sa mga iglesia ug sa mga timri nagpaila sa maong sama nga sulodnon-gawasnong pagpamatuod.

“Ang mga patik gipaila sa atong pagtagad diha sa ika-4, ika-5, ug ika-6 nga mga kapitulo sa Pinadayag. Ang mga talan-awon nga gipadayag ilalom niining mga patik makita sa Pinadayag 6, ug sa unang bersikulo sa Pinadayag 8. Klaro nga kini naglangkob sa mga panghitabo nga may kalabutan sa iglesya sukad sa pag-abli niining panahona sa pagdumala hangtod sa pag-anhi ni Cristo.

“Samtang ang pito ka mga iglesia nagapakita sa sulodnon nga kasaysayan sang iglesia, ang pito ka mga timri nagapakita naman sang dagku nga mga hitabo sang iya gua nga kasaysayan.” Uriah Smith, *The Biblical Institute*, 253.

Si Uriah Smith nagpaila sa pagsabot sa mga Millerita mahitungod sa sulod ug gawas nga relasyon sa mga iglesia, ug si James White nagpresentar ug susamang kinatibuk-ang paghulagway diha sa mga kasaysayan nga magkatakdo.

“Nasubaybay na nato karon ang mga iglesia, ang mga selyo, ug ang mga mananap, o mga buhing binuhat, kutob sa ilang pagkakatumas ingon nga naglangkob sa mao rang mga kapanahonan. Ang mga selyo pito ang gidaghanon, apan ang mga mananap upat lamang. Ug mahimong angay dinhi nga matikdan, nga sa pag-abli sa nahaunang, ikaduha, ikatulo ug ikaupat nga mga selyo ang nahaunang, ikaduha, ikatulo ug ikaupat nga mga mananap nadungog nga nagaingon, ‘Umari ug tan-awa;’ apan sa dihang ang ikalima, ikaunom ug ikapito nga mga selyo giablihan, walay maong tingog nga nadungog. Ni ang kataposang tulo ka mga iglesia, ug ang kataposang tulo ka mga selyo, dili magkatumbas, ingon nga naglangkob sa mao rang mga kapanahonan, sama sa gibuhay sa unang upat ka mga iglesia, ug sa unang upat ka mga selyo. Apan, sumala sa atong gipakita, ang mga iglesia, mga selyo ug mga mananap nagkauyon, ingon nga naglangkob sa mao rang mga kapanahonan sulod sa hapit 1800 ka tuig, hangtod nga kita moabut ngadto sa kapin gamay sa tunga sa usa ka siglo sa kasamtangang panahon.” James White, *Review and Herald*, Pebrero 12, 1857.

Atong gikutlo pa lang ang tulo sa mga nag-unang payunir sa kasaysayan sa Millerite. Ang tulo nagkupert sa husto nga pagsabot sa “ang adlaw-adlaw,” ug silang tanan nagkupert usab sa kinatibuk-ang pagtan-aw sa mga iglesia, sa mga selyo, ug sa mga trumpeta sulod sa gambalay sa kamatuoran nga gidala si Miller ngadto sa pagsabot ug sa pagpahayag.

“Sa diha nga adunay mga tawo nga mosulod nga buot maglihok bisan usa ka lansang o haligi gikan sa patukoranan nga gitukod sa Dios pinaagi sa Iyang Balaang Espiritu, papulonga sa dayag ang mga tigulang nga mga lalaki nga maoy mga payunir sa atong buluhaton, ug pabisaha usab ang mga nangamatay pinaagi sa pag-imprenta pag-usab sa ilang mga artikulo diha sa atong mga peryodiko. Tigoma ang mga silaw sa langitnong kahayag nga gihatag sa Dios samtang Iyang gimandoan ang Iyang katawohan sa matag lakang diha sa dalan sa kamatuoran. Kining kamatuorana makabarug sa pagsulay sa panahon ug sa kagul-anan.” *Manuscript Release*, 760, 10.

Niadlong Septiyembre 11, 2001, ang gamhanang manulunda sa Pinadayag kapitulo dieciocho mikunsad ug misugod sa buhat sa paggiya niadtong modawat ug mokaon sa Tinapay nga bag-ong mikunsad gikan sa langit pabalik ngadto sa “karaang mga alagianan,” sa Jeremias kapitulo sais. Ang Alpha ug Omega nanginahanglan niadtong andam maningkamot nga maapil sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo aron makita nga ang nagdala Kaniya sa pagkanaog gikan sa langit niadtong Agosto 11, 1840, dili lamang katumanan sa usa ka tagna sa panahon, kondili katumanan sa tagna sa panahon sa ikaduhang Pagkaalaot. Gikinahanglan Niya nga ang Iyang katawhan makadiskubre pag-usab sa karaang mga alagianan sa kasaysayan diin Iyang gitukod ang templo sa mga Millerita sulod sa kap-atan ug unom ka tuig gikan sa 1798 hangtod sa 1844.

Kana nga kasaysayan natabonan sa mga basura ug mga peke nga sinsilyo ug mga mutya. Kana nga kasaysayan natabonan sa usa ka mini nga mensahe sa patukoranan nga gitukod ibabaw sa balas, ug dili ibabaw sa Bato sa Kapanahonan. Anaa kini sa kasaysayan sa mga Millerite, ang kasaysayan diin, sumala sa paghulagway ni Pedro niini, ang mga Millerite, “nga kaniadto dili usa ka katawhan, apan” unya nahimong “ang katawhan sa Dios,” nga gipatindog ug gitukod ingon nga “usa ka espirituhanong balay, usa ka balaan nga pagkapari.” Ang Leon sa banay ni Juda mikunsad niadtong Septiyembre 11, 2001, ug gimandoan Niya ang Iyang katawhan sa kataposang mga adlaw ngadto sa buluhaton sa paghinlo sa “templo” sa kasaysayan sa pagpatindog sa templo sa mga Millerite. Kana nga buluhaton gipaila nang daan pinaagi sa usa ka tagna, nga nagtagna nga ang Ginoo magapatindog ug usa ka tawo nga ginganlan si Josias, (nga ang buot ipasabot mao ang patukoranan sa Dios).

Sa dihang si Josias gibangon aron matuman ang tagna sa masupilon nga propeta, gisugdan niya ang buluhaton sa pag-ayo sa templo nga nangahugno na. Sa buluhaton sa pag-ayo ug paghinlo, nadiskobrehan ang “tunglo ni Moises,” ug sa dihang gibasa kini sa atubangan ni Josias, kini maoy hinungdan sa repormasyon ni Josias. Atong hisgutan kana nga tagna, may kalabutan sa pagdiskobre pag-usab sa “pito ka mga panahon,” human sa Septiyembre 11, 2001.

Atong sugdan kana nga pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Hangtod nga kadtong nagaangkon sa kamatuoran nagaalagad kang Satanas, ang iyang infernal nga landong moputol sa ilang pagtan-aw sa Dios ug sa langit. Mahisama sila niadtong nangawad-an sa ilang unang gugma. Dili sila makatan-aw sa walay-kataposang mga realidad. Kana nga giandam sa Dios alang kanato gihulagway diha sa Zacarias, kapitulo 3 ug 4, ug 4:12–14: ‘Ug mitubag ako pag-usab, ug miingon kaniya, Unsa ba kining duruha ka sanga sa olibo nga pinaagi sa duruha ka bulawanong tubo nagabubo sa bulawanong lana gikan sa ilang kaugalingon? Ug siya mitubag kanako ug miingon, Wala ba ikaw masayod kon unsa kini? Ug ako miingon, Wala, Ginoo ko. Unya miingon siya, Kini mao ang duruha ka dinihogan, nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibook yuta.’”

“Ang Ginoo puno sa mga kapanguhaan. Wala Siya’y kakulang sa mga paagi ug mga kasangkapan. Tungod kini sa atong kakulang sa pagtuo, sa atong pagkamakalibotan, sa atong walay bili nga sinultihan, sa atong pagkadili-matinoohon, nga napadayag sa atong panag-istoryahanay, nga ang mangitngit nga mga anino magtapok sa atong palibot. Si Cristo wala mapadayag sa pulong o sa kinaiya ingon nga Mao ang bug-os nga mahigugmaon, ug ang Labing Halangdon taliwala sa napulo ka libo. Sa diha nga ang kalag mahimuot sa pagpataas sa iyang kaugalingon ngadto sa kakawangan, ang Espiritu sa Ginoo diyutay ra ang mahimo alang niini. Ang atong mubo ug panan-awon makakita sa anino, apan dili makakita sa himaya sa unahan. Ang mga manulonda nagkupot sa upat ka mga hangin, nga gihulagway ingon sa usa ka masuk-anong kabayo nga nagtinguha sa pagbuak sa paggunit ug modalagan tabok sa nawong sa tibook kalibotan, nga nagdala ug kalaglagan ug kamatayon sa iyang agi.”

“Magkatulog ba kita sa mismong daplin sa walay-kataposang kalibotan? Magpakabuta, mobugnaw, ug mawarawara ba kita? Oh, nga unta maanaa sa atong mga iglesia ang Espiritu ug gininhawa sa Dios nga gihuypan ngadto sa Iyang katawohan, aron sila makatindog sa ilang

mga tiil ug mabuhi. Kinahanglan atong makita nga ang dalan hikitin, ug ang ganghaan masigpit. Apan sa atong pag-agi pinaagi sa masigpit nga ganghaan, ang kalapad niini walay utlanan.” Manuscript Releases, tomo 20, 216, 217.